

מספר לוי יצחק גדליק

תשורה

משמחת נישואין

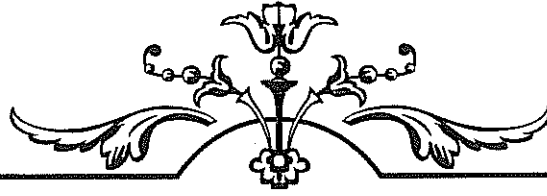
של

לוי יצחק ודבורה ישרה

חדד



יום שני כ"ד מנחם אב ה'תשס"א



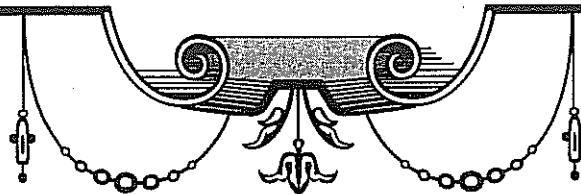
מאמר אני לדודי ה'תשמ"ו

מוגש בזה צילום מהגהות המאמר ד"ה אני לדודי תשמ"ו שנתפרסם בספר
המאמרים מלוקט ח"א.

המאמר עבר ג' פעמים הגהה ע"י כ"ק אדמו"ר עד שנדפס כקונטרס. עפ"י
זיכרון אחד המניחים (שכת"י מופיע בשוה"ג של מהדורה ג') המאמר –
שנאמר כעין שיחה בר"ח אלול באמצע השבוע – נדפס לקראת השבת
שלאחריו (פ' שופטים) כהנחה פרטית.

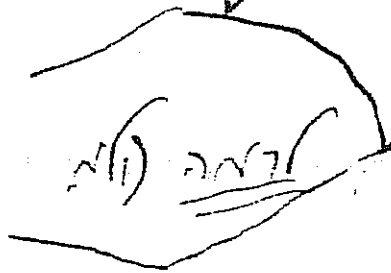
ההנחה היתה ג"כ למראה עיני כ"ק אדמו"ר וכעבור זמן מה החזירו עם
כמה הגהות בכתו"ק. עפ"י תיקונים אלו הכינו את המאמר לדפוס פעם
נוספת וגם על נוסח זה עבר כ"ק אדמו"ר והגיהו הרבה. שוב סידרו
המניחים את המאמר ועירפו עמו כמה פתקים והפתח-דבר ושוב חזר
עם הגהות מרובות בתוספת התאריך להפתח-דבר כדרכו בקודש של
כ"ק אדמו"ר. וכך נדפס בספר המאמרים שם.

לא הגיע אלינו דף הראשון דמהדורה א' וכנראה שלא היו עליו שום
הגהות (עפ"י זיכרון המניח הנ"ל).



מהדורה א'

הכלי כהן האונקיה



ב

אני לדודי

ב

לומר, כפרס ע"פ תורת הבעש"ם וידועה, שמכין שזהו ספר בהורה, בדאי אפשר ללמוד הורה בעבודת האדם גם מפרטים אלו. ומיד להבין הענין כזה.

יש לומר הביאור בכל זה, ע"פ משנת"ל שנקודת הדרוש הנ"ל היא אשר העבודה דחודש אלול היא כמשל המלך בשדה. ונמצא, שעיקר העבודה דאלול היא בחי' העבודה בשדה. ובה יש לבאר ב' הענינים הנ"ל, א' הקשר לב' שופטים ב' הקשר לדף לב'.

הענין הוא, דהנה אחד החילוקים בין עיר לשדה הוא, כמבואר במשל הנ"ל, שבהיות המלך בשדה ישנו חילוק בין אנשי העיר, שרק המובחרים ויחיד סגולה נכנסים אל המלך, משא"כ בהיותם בשדה כולם שוים, שהמלך מקבל את כולם וכו'. ויש לומר, דבעבודת האדם זהו ענין אהבת ישראל ואהדות ישראל. כלומר, שהעבודה דשדה (שבחודש אלול) נקודתה הוא ענין האהדות דישראל, שכולם שוים. ובה יובן הקשר לדף לב', דכשם שבספר התניא פרק לב מדבר בענין אהבת ישראל משום שאהבת ישראל היא הלב והעיקר דספר התניא, עד"ו בספר לקו"ת על משנה תורה הנה בדף לב מדובר בענין האהדות דישראל (שכולם שוים). משום שזהו הלב והעיקר של הלשונות דמשנה תורה.

והנה כשם שממשל המלך בשדה מובן שהעבודה דאלול היא בשדה ולא בעיר, עד"ו מובן שענין השדה כאן שולל ענין המדבר. והנה מבואר בהמשך הדרוש שם, שכשם שיש 'שבהי' שדה כך יש בחי' מדבר, דמדבר היא ארץ לא ידועה אשר לא ישב אדם שם. ומה שבמשל דחודש אלול מדגיש שזה משל למלך בשדה (ולא במדבר) מובן, שהכוונה כאן היא גם לענין זה שבשדה שהוא נעלה מהמדבר. דמעלת השדה על המדבר בפשטות היא, אשר המדבר הוא ארץ לא ידועה, משא"כ השדה הוא מקום צמיחת הלחם. כמ"ש ארץ סמנה תוציא לחם. דהחידוש שבענין הלחם הוא, שמבדירים אותו ומעלים אותו לעשות ממנו כלי לאלקות. וכמו בפשטות, שלחם לבב אנוש יסעד, ולא על הלחם לבדו יחי' האדם כי אם על כל מצוא פי הוי' שבלחם, הניצוץ האלקי שבלחם (כמבואר בכתבי הארז"ל ובכ"מ). ונמצא שהחידוש דשדה על עיר ומדבר הוא, דהעיר הוא ענין הביה שבתוך החום הקדושה, וענין המדבר הוא מחוץ לחום הקדושה (לא ישב אדם שם), שהעבודה בו היא ע"י שבידתו, משא"כ השדה תוכנו הוא הברור של הענינים שמתוך לבית הכנסתם לתוך הקדושה. והו כליה תוכן עבודת האדם, לבוד את עירי העולם ולהעלותם לאלקות. ומשום זה גם כללות עבודה הקרבתה נק' בשם את קרבני לחמי לאישי, ענין הלחם, תלשון רז"ל רעיתי פרוסת.

הנהגה שלימות עבודה הקרבנות הנ"ל (לחמי לאיש) תהי' לע"ל דוקא. כי אף שגם בזמן הגלות ישנו ענין הקרבנות ע"י העסק בתורה קרבנות כמ"ש ונשלמה פרים שפחנו, שזה כולל גם ענין ונשלמה מלשון שלימות, מ"מ עיקר הענין בזה יהי' לע"ל, ובלשון התפלה ושם נעשה למנין כמצות רצונך, שדוקא לע"ל יהי' קיום כל המצוות, ובפרט מצוות הקרבת הקרבנות שהיא עיקר העבודה, בתכלית השלימות. וזהו גם מה שלע"ל יהי' ג"כ ע"ד ענין השדה הנ"ל בפשטות, שמבחי' עיר יומשך לשדה, ומהשדה יתעלה ויתברר להיות בבחי' עיר. דוהו מה שלע"ל הנה הגילוי שבבית המקדש, מקדש אד' כונונ ייך, יתפשט גם בירושלים עיר הקודש, וגם בשדות ובמגרשים שמסביב לירושלים, ויתירה מזו, דעתידה ירושלים שתתפשט בכל ארץ ישראל ועתידה ארץ ישראל שתתפשט בכל הארצות, והיינו שבכל העולם כולו יומשך הגילוי דונגלה כבוד ה' וראו כל בשר יחדיו וגו'.

הנהגה והפן הקשר לענין זה למ' שופטים. דהנה בפ' שופטים כתיב ואם ירחיב הוי' את גבולך גו', וארז"ל דקאי על ארץ קני קניו וקדמוני שיקבלו ישראל לע"ל. וענין זה, התרחבות והתפשטות דארץ ישראל באופן שתתפשט ותתרחב גם בארץ ג' האומות, הוא ע"ד הענין הנ"ל דהתפשטות הענינים שבעיר בשדה, גם מחוץ לעיר. ועד"ו יובן בפנימיות הענין, ע"פ המבואר בדי"ה אל תצר לאדמו"ר האמצעי ובכ"מ, דענין לכיבוש ג' האומות דלע"ל הוא ענין בירור ג' המחין שבעולם, עמון ומואב (קני קניו) וקדמוני. דענין זה בא ע"י הקדמת העבודה בזמן הגלות בבירור אב"ד שבנפש, ע"י הפצת המעיינות חוצה. וולתעיר, שגם גילוי זה נק' בשם פרנסה, כלשון החק"ו יתפרסנו מיני' (ע"ד רעיתי פרנסתי).

ויהי רצון שכן תהי' לנו, שע"י הקדמת העבודה דהפצת המעיינות חוצה ובירור אב"ד שבנפש, נבוא בקרוב ממש לכיבוש אב"ד שבעולם, עד לכיבוש בתכלית באופן שנקראת על שמו. ויקרים זה באופן דאחישה ובזריזות, שתיכף ומיד מסתיים הגלות, ואח"כ כובשים בשלימות את ארץ שבעה עממין, ותיכף לאח"ו ארץ ארץ ג' האומות, וביחד ישנו ענין ארץ עשר עממין, דמסמר עשר מורה על השלימות דלשמה. דוהו מה שבי"ד דלע"ל הוא בן עשר נימין, ועד"ו תהי' לע"ל השירה העשירית והפרה העשירית והמנין העשירי, שהקב"ה מונה את ישראל מפני רוב חיבתם, וכ"ו יהי' במהרה בימינו ממש בפשטות, בזמן ומקום שלנו, נשמות בגופים, ובשמה ובסוב לבב.

הנהגה פרסית פלעי מוגה

(Handwritten notes in Hebrew, including names like 'אברהם', 'שמואל', and 'דוד') (Handwritten notes in Hebrew, including names like 'אברהם', 'שמואל', and 'דוד')

מהדורה ב'

בס"ד. אור ליום ה' מ' שופטים. אדר"ח אלול ה'השמ"ו.

אני לרדתי ורדתי לוי ר"ת אלול², ומבאר בזה בדרוש הידוע בלקו"ת¹, דבאלול מתחיל בחי' אני לרדתי דהיינו בחי' האתעדל"ת עד ר"ה ויוה"כ שהם בחי' המשכת אלקותו ית' לפטה בבחי' התגלות. וזהו ענין אני לרדתי. האתעדל"ת (מלמטה) שבהודש אלול³ ורדתי לוי⁴ ההמשכה מלמעלה בימים נוראים. אמנם הגם שענינו של חודש אלול הוא ההתעוררות מלמטה, מ"מ צ"ל ע"ז התעוררות ונהינת כח מלמעלה⁴. וזהו פה שמבאר בהמשך הדרוש, שבהודש אלול הוא זמן התגלות י"ג מדות הרחמים⁵, שזהו ענין האתעדל"ת המעוררת את האתעדל"ת דאני לרדתי.

ומבאר זה ע"פ משל למלך שקודם בואו לעיר יוצאין אנשי העיר לקראתו ומקבלין פניו בשדה ואז רשאין (ומוסיף בזה כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו⁶: ויכולים) כל מי שרוצה להקביל פניו, והוא מקבל את כולם בסבר פנים יפות ומראה פנים שוהקות לכולם, ובלכתו העירה הרי הם הולכים אחריו, ואח"כ בבואו להיכל מלכותו אין נכנסים כ"א ברשות ואף גם זאת המובהרים שבעם ויחודי סגולה. וממשיך, וכך הענין ער"מ בהודש אלול יוצאין להקביל אור פניו ית' בשדה. ומבאר, דענין הארת י"ג מדה"ר הו"ע יאר ה' פניו אליך⁸, דיש לומר, שזהו"ע מה שהמלך מקבל את כולם בסבר פנים יפות ומראה פנים שוהקות וכו', ועד שאפ"ל ענין של בקשה אל המלך עצמו וכו'. וכמבאר פרטי הענין בזה בעבודת האדם בלקו"ת שם.

והנה בכללות דרושי חודש אלול בלקו"ת, שנסדר ונדפס ע"י כ"ק אדמו"ר הצ"צ⁹, מצונו דבר פלא, שעל קדרושים אלו לא ישנה כותרת במ"ע דרושים לאלול¹⁰, ונכללו בהדרושים לפ' ראה. וצריך ביאור הקשר דדרושי אלול עם פרשת ראה. וגם צריך להבין מה שלא נדפסו בלקו"ת דרושים לפ' שופטים¹⁰. דהגם שישנו ריבוי דרושים מאדמו"ר הוקן על מ' שופטים, הן על תחילת הפרשה (שופטים ושופטים) והן על פסוקים שבאמצע הפרשה. וכנדפס גם באוה"ת להצ"צ, ועד"ו גם בדרושי אדמו"ר האמצעי, שכמה מהם מיוסדים על מאמרי אדמו"ר הוקן. ומ"מ נדפסו דרושים לפ' ראה (שלפני מ' שופטים) ומ' חצא (שאחורי) וזוה"ל לפ' שופטים ולא נדפסו דרושים (למה משמע) שדרושים דאלול שייכים (גם) לפ' שופטים¹¹, וכדמוכח גם מזה שהקביעות דר"ה אלול היא בפ' שופטים. כדלקמן). גם גש ענין נפלא בדרוש הנ"ל (ד"ה אני לרדתי) שבלקו"ת, שנדפס בדף לב. והג"מ מספר לב יש בו תוכן מיוחד, כמבאר במ"א¹² ע"פ הדבר שבפרק לב שבתניא מבואר ענין ואהבת לדעך כמוך¹³, משום שענין אהבת ישראל הוא הלב והעיקר, כמארו"ל¹⁴ זה כלל גדול בתורה. ועד"ו צ"ל לנבי דף לב שבספר משנה תורה בלקו"ת שנדפס ע"י הצ"צ, שבזו"א הגבב בהבליית הדיק. והיינו, שבדף זה (בדרוש זה) הוא הלב של הלקו"ת דמשנה תורה. וזהו אמת לאפילו את"ל שזה שדרוש זה נדפס בדף לב הי' אח"כ, מ"מ קרוב לומר, שמכיון שזהו ספר בתורה, ובפרט ע"פ תורת הבעש"ט הידועה¹⁵, בודאי אפשר ללמוד הוראה בעבודת האדם גם מפרטים אלו. וצריך להבין הענין בזה.

אני לרדתי ורדתי לוי ר"ת אלול²

מ

12*

ויש לומר הביאור בכל זה. ע"פ משנת"ל שנקודת הדרוש הנ"ל היא אשר העבודה החדש אלול היא כמשל
 המלך בשדה. ועפ"י יבן הקשר דדרושי אלול עם (דף) לב, דהנה כשהמלך בשדה, ^{הוא} ~~הוא~~ ^{הוא} משהו
 כל הנמצאים בה, מכיון שכל אחד (בלי הבדל כלל) רשאי ויכול להקביל פניו, והוא מקבל את כולם כו'
 (משא"כ בהיותו בעיר מלכותו, ובפרט בהיכלו, שרק המזבחים ויחיד סגולה נכנסים אל המלך). ויתירה כו',
 דבהיות המלך בשדה, אזי מתבטלים גם המחיצות וכו' שבין המלך להעם, מכיון שהוא מקבל את כולם בסבר
 פנים יפות ומראה להם פנים שוחקות. ונמצא דבאלול (מלך בשדה) אני (ישראל) החד (הקב"ה), כל
 אחד מהם הוא לב בקום להשגיח. זה הלוי בהאחרות דישאל (אני) (מה שבהיות המלך בשדה כולם שרים).
 כמבואר באנה"ק 16, וזהו גם הקשר עם פרשת ראה, דענין הארת י"ג מדת"ר הוא שהיה פנים בפנים, פנימיות
 רצונו ית' לישראל ופנימיות הרצון דישאל אליו ית' 17 (וע"ד הנ"ל שכל אחד מהם הוא לב בקום להשגיח).
 וזהו הקשר 18 ראה אנכי נותן לפניכם, בחי' פנים בפנים 18.

והנה מבואר בהמשך הדרוש שם 19, שכשם שיש לבחי' שדה כך יש בחי' מדבר, דמדבר הוא ארץ לא זרועה 20
 אשר לא ישב אדם שם 21, וזהו שבמשל הדרוש אלול מדגיש שיש לבין המלך בשדה (ולא במדבר)
 מוצא שהכוונה כאן היא גם לענין זה שבשדה שהיא נעלה מהמדבר. דבפסוק ויהיה על המדבר בפשטות הקו'
 אשר המדבר הוא ארץ לא זרועה, משא"כ השדה הוא מקום צמחת הלחם, כפי 22 וכן ממנה יבא לחם.
 וההידוש שבפנין הלחם הוא, למברדים אותו ומעלים אותו לעשות ממנו בלי לאלקות וצמו בפשטות, שלחם
 לבב אני יסעד 23, ולא על הלחם לבדו יהי האדם כי על כל מוצא פי הוי' 24 שלחם, הניצוץ האלקי שבלחם
 (כמבואר בכתבי האר"ז 25 ובכ"מ 26). ונמצא שההידוש דשדה על עיר ומדבר הוא, דהעיר הוא ענין הבית
 שבתוך תחום הקדושה, וענין המדבר הוא מחוץ לתחום הקדושה (לא ישב אדם שם). משא"כ השדה תוכנו הוא
 הכירור של העינים שמחוץ לבית והכנסתם לתוך הקדושה. והו' כללות הו' עבודת האדם, לברר את עיני
 העולם ולהעלותם לאלקות. נמסעם זה גם כללות צבתת הקרבנות נק' בשם את קרבני לחמי לאישי 27, ענין
 הלחם, ובלשון רז"ל 28 רעייתו פרנסתי.

והנה שלימות עבודת הקרבנות הנ"ל (לחמי לאישי) תהי' לע"ל דוקא, כי אף שגם בזמן הגלות ישנו ענין
 הקרבנות ע"י העסק בתורת קרבנות 29 כמ"ש 30 ושלמה מרים שפתנו, שזה כולל גם ענין ושלמה
 מלשון שלימות 31, מ"מ עיקר הענין בזה יהי' לע"ל, ובלשון התפלה 32 ושם נעשה לפניך נמצות רבונך, שדוקא
 לע"ל יהי' קיום כל המצוות, ובפרט מצוות הקרבת הקרבנות שהיא עיקר העבודה 33, בתכלית השלימות. והוא
 גם מה שלע"ל יהי' ג"כ ענין השדה, שהיא ירושלים לגבי ביתה"ק הוא דוגמת שנת 34, נוסף על השדות
 השבת בפשטות 35 (היינו מחוץ לירושלים) אלא שאו יתבטלו המחיצות שבין עיר לשדה, והגילוי שבביתה"ק
 (עיר) יתפשט גם בירושלים עיר הקודש וגם בשדות ומגורשים שמחוץ לירושלים, ע"ד מארז"ל 35 עתידה
 ירושלים שתתפשט בכל ארץ ישראל ועתידה ארץ ישראל שתתפשט בכל הארצות, וכמ"ש 36 ונגלה כבוד הוי'
 35

ית' לישראל ופנימיות הרצון דישאל אליו ית' 17 (וע"ד הנ"ל שכל אחד מהם הוא לב בקום להשגיח).
 וזהו הקשר 18 ראה אנכי נותן לפניכם, בחי' פנים בפנים 18.

ע"ד מארז"ל 35 עתידה ירושלים שתתפשט בכל ארץ ישראל ועתידה ארץ ישראל שתתפשט בכל הארצות, וכמ"ש 36 ונגלה כבוד הוי'

וראו כל בשר יחדיו נוי.

החלטות

וע"ז יש לבאר גם הקשר ותוכן דרוש זה (ענין ביטול המחיצות, כולם בשוה) עם פ' שופטים, אלא שהקשר
הוא עם סיום הפרשה. דהנה ענין שופטים ושופטים גו' 37 מדגיש החילוק (והמחיצות) שבין השופטים

להעם, אבל כשפועלת השופטים וסחימה ומשכת לאח"כ שפועלת "ללכת בדרכיו כל הימים" 38, אזי נעשה
ביטול המחיצות, ירחיב ה"א את 39 גבולך (כפני שחשמוד גו' ללכת בדרכיו כל הימים 38), דענין ירחיב ה"א

את גבולך יש לומר שזהו"ע מה שעתידיה ארץ ישראל שמתפשט בכל הארצות, ~~שהגבול דבחי ע"י הפשט גם~~
~~בבית כנ"פ.~~ ועד שיהי' גם הגילוי רבחי' חב"ד, כמארז"ל 40 ע"פ ירחיב ה"א את גבולך דקאי על קני קניני

וקדמוני, ומבואר בד"ה אל הצד את מואב לאדמו"ר האמצעי 41 שהם בחי' חב"ד. דההמשכה עכשיו היא רק
בחי' ז"ת, משא"כ לע"פ/ע"י הקדמת העבודה דיפוצו מעינוחך חוצה באופן דהבגה והשגה (יתפרנסון

מיני' 42), חב"ד, הנה ע"ז יהי' ~~לע"פ הגילוי דבחי' חב"ד~~, ולא עוד אלא שגם ~~ג"ל הארצות (חב"ד) יהיו~~
באופן דכיבוש, שנעשה בעל הבית, עליהם ועד שנקראים על שמו.

ויהי רצון שכן תהי' לנו, שע"י הקדמת העבודה דהפצת המעיינות חוצה וכיבוש חב"ד שבנפש, נבוא בקרוב
ממש לכיבוש חב"ד שבעולם, עד לכיבוש בחכלית באופן שנקראת על שמו, ויקיים זה באופן

דאהישה ובזריקות, שתיכף ומיד מסתיים הגלות, ואח"כ, כובשים בשלימות את ארץ שבעה עממין, ותיכף
לאח"כ את ארץ ג' האומות, וביחד יצאו ענין ארץ עשר עממין, דמספר עשר מורה על השלימות ולצדדי, דהנה

מה שכינור ולע"פ הוא בן עשר גימטריא, וע"ז תהי' לע"פ השירה העשירית 44 והפרה העשירית 45 והמנין
העשירי 46, שהקב"ה מונה את ישראל בפני רוב היבתי 47, וכ"ז יהי' במהרה בימינו ממש בפשטות, בזמן זמנים

שלנו, נשמות בנופים, ובשמהה ובטוב לבב.

----- x -----

החלטות (ה) א"י

מראי מקומות - מהדורה ב'

- 1) שה"ש ו, ג. 2) אבודרהם סדר הפלת ר"ה. פע"ח שער ר"ה פ"א. שעה"פ להאריז"ל עה"פ. אור"ח סחקפ"א
 ד"ה והעבירו. ועוד. 3) ראה לב, א ואילך. 4) ראה גם לקו"ת ויקרא ב, ב. ובכ"מ. 5) ראה מ"ח
 כס' אלול פ"א מ"ג. פע"ח שער"ד בהחלתו. 6) שם ריש ע"ב. 7) סד"ה לך אמור לוי ה'ש"ת (סה"מ
 ה'ש"ת ע' 265). 8) נשא ו, כה. 9) ראה מכתב הצ"צ הנדפס בהוספות ללקו"ת (ג, א). מכתב כ"ק
 מ"ח אדמו"ר שם (ג, ב). ובכ"מ. 10) ראה גם הערה בהוספות ויצונים ללקו"ת (בהוספות שם קכב, ג).
 11) ולהעיר שבכ"מ (אור"ח דברים נדך ו ע' ב'ש"מ. שה"ש ע' תקנו. ועוד) מציין הצ"צ לד"ה אני לדודי:
 "בלקו"ת פ' שופטים". 12) לקו"ש ח"ט ע' 186 הערה 29. ועוד. 13) קדושים יח, יט. 14) ספרא עה"פ.
 15) כש"פ (הוצאת קה"ת) הוספות סקכ"ו ואילך. וש"ג. 16) סל"א. וראה גם לקו"ש ח"ט שם. 17)
 לקו"ת שם (לב, ריש ע"ב). 18) לקו"ת ר"פ ראה. ובכ"מ. 19) לקו"ת שם (לב, ב). 20) ירמ"י ב,
 א. 21) ירמ"י שם, ו. 22) איוב כה, ה. 23) תהלים קד, טו. 24) עקב ח, ג. 25) ל"ת עה"פ.
 26) ראה לקו"ת צו יג, ב. ובכ"מ. 27) פינחס כה, ב. 28) שהש"ר א, ט. ושם: מפרנסתי (כמ'). אבל
 בכ"מ בדא"ח (תו"א תרומה פ, א. לקו"ת שה"ש יא, ד. יב, ג. ועוד) הוא כבפנים. 29) ראה מנחות
 בסופה. וראה לקו"ש ח"ה ע' 413 ואילך. וש"ג. 30) הושע יד, ג. 31) ראה גם לקו"ת יב"ת שובה סו.
 סע"ד ואילך. 32) תפלת מוסף רשבת יו"ט. וראה תו"ח ר"פ ויקני. ועוד. 33) ראת מפרשי המשנה אבות
 פ"א מ"ב. 34) ראה פרש"י וז"ל: רפ"ד דר"ה שירושלים מקרי "מדינה" לגבי מקדש. 35) ילקוט ישעי'
 רמז תרג, 36) ישעי' מ, ה. 37) ר"פ שופטים (יח, יט). 38) שם יט, ט. 39) שם, ח. 40)
 טרש"י עה"פ. רמב"ם הל' מלכים רפ"א. 41) מאמ"ד אדמו"ר האמצעי דברים ח"א ע' ח ואילך. וראה גם
 ד"ה שלש ערים בסה"מ חקס"ה ח"ב ע' העצ"ח. ובשאר מקומות שנכנסו בכאמרי אדהאמ"צ שם. 42) לשון
 התקו"ז - סוף ת"ו. וראה כס"מ שם. הקדמת המק"מ לספרו. ועוד. 43) עריכ"ז יג, ב. 44) מכילתא
 בשלח סו, א. 45) רמב"ם הל' פרה אדומה ספ"ג. 46) תנחומים באבער חשא ח. ועוד. 47) ראה
 פרש"י ר"פ שמות. ר"פ במדבר.

מפירוש רמב"ם
 וירמ"י
 וירמ"י
 וירמ"י

מפירוש רמב"ם
 וירמ"י
 וירמ"י
 וירמ"י

מהדורה ג'

בס"ד. אור ליום ה' פ' שופטים, אדר"ח אלול התשמ"ו.

אני לדודי ודודי ליי ר"ח אלול, ומבאר בזה כדרוש הידוע בלקו"ת,
 ובאלול מתחיל בחי' אני לדודי דהיינו בחי' אתעדל"ת, עד ר"ח
 ויו"כ שהם בחי' המשכת אלקותו ית' למטה בבחי' התגלות. דוהו ענין
 אני לדודי, האתעדל"ת (מלמטה) שבחודש אלול, ואח"כ ודודי לי,
 ההמשכה מלמעלה כימים נוראיים. אמנם הגם שענינו של חודש אלול
 הוא ההתעוררות מלמטה, מ"מ צ"ל ע"ז התעוררות מלמעלה כימים
 נוראיים-אמנם-הגם-שענינו-של-חודש-אלול-הוא-ההתעוררות-מלמטה,
 מ"מ צ"ל ע"ז התעוררות ונתינת כח מלמעלה. וזהו מה שמבאר
 בהמשך הדרוש, שבחודש אלול הוא זמן התגלות י"ג מדות הרחמים,
 שזהו ענין האתעדל"ע המעוררת את האתעדל"ת דאני לדודי.

11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100

(?) ומבאר זה ע"פ משל למלך שקודם בואו לעיר יוצאין אנשי העיר
 לקראתו ומקבלין פניו בשדה ואז רשאין [ומוסיף בזה כ"ק
 מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו!] ויכולים כל מי שרוצה להקביל פניו, והוא
 מקבל את כולם בסכר פנים יפות ומראה פנים שוחקות לכולם, ובלכתו
 העירה הרי הם הולכים אחריו, ואח"כ כבואו להיכל מלכותו אין
 נכנסים כ"א ברשות ואף נם זאת המוכחרים שבכ"ס ויחיד סגולה,
 וממשיך, לזכר הענין עדי"מ כחודש אלול יוצאין להקביל אור פניו ית'
 בשדה. ומבאר, דענין הארת י"ג מדה"ר הו"ע יאר ה' פניו אליך, דיש
 לומר, שזהו"ע מה שהמלך מקבל את כולם בסכר פנים יפות ומראה
 פנים שוחקות וכו', ועד שאס"ל ענין של בקשה אל המלך עצמו וכו',
 וכמבאר פרטי הענין כזה בעבודת האדם בלקו"ת שם.

א) והנה בכללות דרושי חודש אלול בלקו"ת, שנסדר ונדפס ע"י כ"ק
 אדמו"ר הצ"צ, מצינו דבר פלא, שבדרושים אלה לא ישנה
 (כותרת) בפ"ע דרושים לאלול" וכללו בהדרושים לפי ראה"ה וצריך
 ביאור הקשר דרושי אלול עם פרשת ראה. וגם צריך להבין מה שלא
 נדפסו בלקו"ת דרושים לפי שופטים" (הגם שישנו ריבוי דרושים
 מאדמו"ר הזקן על פ' שופטים, הן על תחילת הפרשה (שופטים
 ושופטים) והן על פסוקים שבאמצע הפרשה. וכנדפס גם באוה"ת
 להצ"צ, ועד"ז גם בדרושי אדמו"ר האמצעי, שכמה משניהם מיוסדים
 על מאמרי אדמו"ר הזקן. ונדפסו דרושים לפי ראה (שלפני פ' שופטים)
 ופי' תצא (שאחרי) ולא נדפסו דרושים לפי שופטים (והרי הדרושים
 דאלול שייכים (גם) לפי שופטים). וכדמזכיר גם מזה שהקב"ה דור
 אלול היא פ' שופטים, בדלקתו. ולהעיר מענין נפלא כדרוש הנ"ל
 (ד"ה אני לדודי) שבלקו"ת, שנדפס בדף לב. וי"ל כדאי' שמספר י"ג
 בו תוכן מיוחד, כמו"זכר במ"א" רמז הדבר שבפרק לב' שבחז"ניא מבואר
 ענין ואהבת לרעך כמו"ך, משום שענין אהבת ישראל הוא הלב
 והעיקר, כמארו"ל" זה כלל גדול בתורה, ועד"ז י"ל לגבי דף לב
 שבספר משנה תורה בלקו"ת שנסדר לדפוס ע"י הצ"צ, והיינו, שבדף
 זה (בדרוש זה) הוא הלב של הלקו"ת דמשנה תורה, ואפילו אה"ל שזה
 שדרוש זה נדפס בדף לב ה"י אח"כ, מ"מ קרוב לומר, שמכיון שזהו
 ספר בתורה, ובפרט ע"פ תורת הבעש"ט הידועה"ה, אפשר ללמוד
 הוראה בעבודת האדם גם מפרטים אלו.

אין? מה שכתבתי
 (אולי שאלתיו)
 ענין דף לב
 (אולי שאלתיו)

אולי שאלתיו?
 ענין דף לב
 (אולי שאלתיו)
 ענין דף לב
 (אולי שאלתיו)

(3) ויש לומר הכיארור בכל זה, ע"פ משנת"ל שנקודת הדרוש הנ"ל היא אשר העבודה דחוש אלול היא כמשל המלך בשדה. ועפ"ז יומתק הקשר דדרושי אלול עם (דף) לב, דהנה כשהמלך בשדה, הרי "השדה" משווה כל הנמצאים ^{בה}, מכיון דשם כל אחד (בלי הבדל) רשאי ויכול להקביל פניו, והוא מקבל את כולם כו' (משא"כ בהיותו בעיר מלכותו, ובפרט בהיכלו, שרק המובחרים ויחידי סגולה נכנסים אל המלך). ויתירה מזו, זכהיות המלך בשדה, אזי מתבטלים המחיצות וכו' שבין המלך להעם, והוא מקבל את כולם בסבר פנים יפות ומראה להם פנים שוחקות. ובכלל (ובפרט באלול"י) אני (ישראל) ודודי (הקב"ה), כל אחד מהם הוא לב כביכול להשני. וזה תלוי בהאחדות דישראל (אני) (מה שבהיות המלך בשדה כולם שוים), כמבואר באגה"ק"י. וי"ל שזהו גב הקשר עם פרשת ראה, דענין (הארץ י"ג מדה"ר הוא שיהי' פנים בפנים, פנימיות רצונו ית' לישראל ופנימיות הרצון דישראל אליו ית"י (וע"ד הנ"ל שכל אחד מהם הוא לב דהשני). וכמש"נ ראה אנכי נותן לפניכם, בחי' פנים בפנים"י.

(ה) והנה מבואר בהמשך הדרוש שם"י, שכשם שיש בחי' שדה כך יש בחי' מדבר, ארץ לא זרועה"י אשר לא ישב אדם שם"י. וכמשל דחודש אלול ~~ש"י~~ מלך בשדה (ולא במדבר) שהשדה נעלה מהמדבר. וגם בפשטות המדבר הוא ארץ לא זרועה"י, משא"כ השדה הוא מקום זרועה וצמיחת הלחם, ארץ ^{ממנה} יצא לחם. שהלחם מבררים אותו ומעלים אותו, ~~אח"כ~~ לכב אנוש יסעד"י, ולא על הלחם לבדו יחי' האדם כי על כל מוצא פי הוי"י שבלחם, הניצוץ האלקי שבלחם (כמבואר בכתבי האריז"ל"י ובכ"מ"י). ונמצא שהחידוש דשדה על עיר ומדבר הוא, דהעיר הוא ~~הגא~~ בבית שבתוך תחום הקדושה, והמדבר הוא מחוץ לתחום הקדושה (לא ישב אדם שם), והשדה תוכנו הוא הבירור של הענינים שמחוץ לבית והכנסתם לתוך הקדושה. וזהו כללות עבודת האדם, לברר את עניני העולם ולהעלותם לאלקות. וגם מטעם זה כללות הקרבנות נק' בשם את קרבני לחמי לאיש"י, ענין הלחם, ובלשון רז"ל"י רעייתא פרנסתי.

(1) והנה שלימות עבודה הקרבנות (לחמי לאיש"י) תהי' לע"ל דוקא. כי אף שגם בזמן הגלות ישנו ענין הקרבנות ע"י העסק בתורת קרבנות"י כמ"ש"י ושלמה מרים שפתנו, שזה כולל גם ענין ושלמה מלשון שלימות"י, מ"כ עיקר הענין בזה יהי' לע"ל, ובלשון התפלה"י ושם נעשה לפניך כמזות רצונך, שדוקא לע"ל יהי' קיום כל המצוות, ובפרט מצוות הקרבנות הקרבנות שהיא עיקר העבודה"י בתכלית השלימות. וי"ל דמכורש בקרא' דלע"ל יהיו ג"כ שדות (ואולי י"ל דירושלים לגבי ביהמ"ק הוא דוגמת שדה"י, נוסף על השדות בפשטות שמחוץ לירושלים). אלא שאז יתבטלו המחיצות דעתה שבין עיר לשדה, דהגילוי שבביהמ"ק (עיר) יתפשט גם בירושלים עיר הקודש וגם בשדות ומגרשים שמחוץ לירושלים, ע"ד מארז"ל"י עתידה ירושלים שתתפשט"י בכל ארץ ישראל ועתידה ארץ ישראל שתתפשט בכל הארצות, וכמ"ש"י ונגלה כבוד הוי' וראו כל בשר יחדיו גוי'.

הלחם

x

כריעה

הח
מלכות

36+

Gate 5 p.4
44*

ועפ"ז יש לתרץ ולבאר גם הרמו בהקשר דתוכן דרוש זה (ענין ביטול המחיצות, כולם בשוה) שהוא עם סיום הפרשה. דהנה ענין שופטים ושוטרים גויי הוא לברר החילוק (והמחיצות) שבין זל"ו, דין לדיון כו', אבל כשפעולת השופטים נסתיימה ונמשכת לאח"ז שפועלת. ללכת בדרכיו כל הימים"י, אזי נעשה ביטול המחיצות וכי' ועד אשר לאח"ז ירחיב היא את"י גבולך (ס' לפני' תשמור גוי' ללכת בדרכיו כל הימים"י), לענין ירחיב ה"א את גבולך יש לומר אשר ברוחניות זהו"ע מה שעתידה ארץ ישראל שתתפשט בכל הארצות. ועד שיהי' גם הגילוי דבחי' חב"ד, כמארז"ל"י עה"פ ירחיב ה"א את גבולך דקאי על קיני קניזי וקדמוני, ומכאור בד"ה אל תצר את מואב לאדמו"ר האמצעי"י שהם בחי' חב"ד. דההמשכה עכשיו היא רק בחי' ז"ת, כמחש"פ לע"ל

47
48
49

וי"ל אשר זהו כפרט ע"י הקדמת העבודה דיפוצו מעינותיך חוצה באופן דהכנה והשגה (יתפרנסון מיני"י), חב"ד, ולא עוד אלא שגם ג' הארצות (חב"ד) יהיו באופן דכיבוש, שנעשה בעל הכית" גם עליהם ועד חלק תורה זה היו תורתו" שנקראת על שמו

47*

וייהי רצון שכן תהי לנו, שע"י הקדמת העבודה דהפצת המעיינות חוצה וכיבוש חב"ד שבנפש, נבוא בקרוב ממש לכיבוש חב"ד שבעולם, עד לכיבוש בתכלית באופן שנקראת על שמו. ויקויים זה באופן דאחישנה ובזריות, שתיכף ומיד (בק"ש) הרמב"ם"י מסתיים הגלות, וכובשים בשלימות את ארץ שבעה עממיו, ותיכף לאח"ז גם את ארץ ג' האומות, וביחד ארץ עשר עממיו, דמספר עשר מורה על השלימות דלעתיד, וכמרו"ל שכינור דלע"ל הוא בן עשר נימיו"י, ולע"ל תהי השירה העשירית"י והפרה העשירית"י והמנין העשירי"י, שהקב"ה מונה את ישראל מפני רוב חיבתם"י. וכ"ז במהרה כימינו ממש בפשטות, בזמן ומקום שלנו, נשמות בגופים, ובשמחה ובטוב לבב.

49*

512
513
514
515
516
517
518
519
520
521
522
523
524
525
526
527
528
529
530
531
532
533
534
535
536
537
538
539
540
541
542
543
544
545
546
547
548
549
550
551
552
553
554
555
556
557
558
559
560
561
562
563
564
565
566
567
568
569
570
571
572
573
574
575
576
577
578
579
580
581
582
583
584
585
586
587
588
589
590
591
592
593
594
595
596
597
598
599
600

מראי מקומות - מהדורה ג'

- 1) שהיש ו, ג.
- 2) אבודרהם סדר תפלת ריה. פעיה ישער ריה פיא. שעהים להאריוול עהים. כיח אויח סתקפיא ריה והעכירי. ועוד.
- 3) ראה לב, א ואילך. (לראו הבהרה)
- 4) ראה גם לקויה ויקרא ב, ב. ובכ"מ.
- 5) ראה מיח מס' אולול פיא מיג. פעיה שכיד בתחלתה.
- 6) שם ריש עיב. (ע' ק' ראה)
- 7) סדיה לך אמר לכי הישית. (ספרא הששית ע' אגף)
- 8) נשאו ו כה.
- 9) ראה מכתב הציצ הכדמס בהוספות ילקויה (ג, א). מכתב כיס מויה אדמויר שם (ג, ובכ"מ).
- 10) וכן אינה כדרושים לחהיפ (ונכללו כפי צו).
- 11) עיד לאחין. דרושים לריה. ליוהכ"פ כו'. (להוסיף את הנהגת וילך)
- 12) ראה גם הערה בהוספות וציונים ילקויה (בהוספות שם קכג, ג).
- 13) ולהעיר שככ"מ (אורח דברים כרך ו ע' כישמט. שהיש ע' חקנו. ועוד) מציין הציצ לדיה אני לדודי. בלקויה פי שופטים.
- 14) לקויה ח"ט ע' 156 הערה 21. ועוד.
- 15) שניתוסף כולו מאדהיז לאחרי מהויק דסשיב (ראה תניא מהדויק ע' רלו).
- 16) קדושים יהי... יט.
- 17) ספרא עהים.
- 18) כשיט (הוצאת קה"מ) הוספות סקכו ואילך. ושיג.
- 19) גוומרים פעמים ככ"י לך אמר לכי (ראה הציצ עהים).
- 20) מליא, וראה גם לקויה ח"ט שם.
- 21) לקויה שם (לב, ריש עיב).
- 22) לקויה ריפ ראה. ובכ"מ.
- 23) לקויה שם (לכ, ב).
- 24) ירמיי ב, א.
- 25) ירמיי שם, ג.
- 26) איוב כה, ה.
- 27) תהלים קר, טו.
- 28) עקב ת, ג.
- 29) לית עהים.
- 30) ראה לקויה צו יג, ב. ובכ"מ.
- 31) פינחס כה, ב.
- 32) שהשיר א, ט. ושם: מפרנסתי (במי). אבל בכ"מ כדאית (תוירא חרומה ט, א. לקויה שהיש יא, ר, יב, ג. ועוד) הוא כבסנים.
- 33) מנחות בסופה. וראה לקויה חיה ע' 110. ואילך. ושיג.
- 34) הושע יד, ג.
- 35) ראה גם לקויה שבת שוכה טו, סעיף ואילך. (יב).
- 36) תפלת מוסף. דשבת ייג. וראה חוה"ט רי"ס גזיה. ועוד.
- 37) רוה מפרשי המשנז אבית פיא מיג. (ראה גם דבמה
- 38) להעיר דלחומי זימקדש היו מניוים מירושלים, ובמרכיב () דבמה שנמצאת בירושלים בזמן. ראה פרשיי נתנסי רפי"ד דריה שירושלים מקרי מדינה לגבי מקדש
- 39) ילקוט ישעיי רמז חקנ. לקויה מסעי פט, ב.
- 40) עיי שנהוסף בקדושתה.
- 41) ישעיי מ, ה.
- 42) ריפ שופטים (יח, יט).
- 43) שם יט, ט.
- 44) שם, ת.
- 45) פרשיי עהים. רמכים הלי מלפנים-הסינא.
- 46) מאמרי אדמויר האמצעי דכרים תיא ע' ח ואילך, וראה גם דיה שלש ערים בסה"מ תקס"ה חיב עי תשצז, וכשאר מקומות שנסמנו במאמרי אדהאמיצ שם.
- 47) לשון החקייז - סוף תיו. וראה כטי"ם שם. הקדמת המקי"מ לספרו. ועוד.
- 48) הלי תשובה (פיו היה) הכטיחה חורה... (מיד הו נגאליו.
- 49) ערכין יג, ב. זג.
- 50) מבילתא כשלח טו, א. זג.
- 51) רמכים הלי טרה ארומה ספי"ג. וראה לקויה חק"מ חק"מ חק"מ
- 52) נתחומא באכער תשא ח. ועוד.
- 53) ראה פרשיי שמות. ריפ כמדבר. ועוד.

ע"ז ע"ז
מ"ז ע"ז
מ"ז ע"ז

(לראו הבהרה)

(לקויה ח"ט)

(ראה)

3
מ"ז ע"ז

36* ידק"ה (לראו הבהרה)

44* וכן נראה
מ"ז ע"ז
מ"ז ע"ז
מ"ז ע"ז

47* ראה קו"מ (לראו הבהרה)

36

פתח דבר

לפנינו שלוש "הוספות" למהדורה הג'

מימין - הפתח דבר.

במרכז העמוד - תיקון הוספה להערה 38.

ובתחתית העמוד - השמטה להמאמר.

בוו חבנו מוציאים לאור מאמר ד"ה אני לדחי דחיי לי

מכ"ק אדמו"ר שליט"א, שאמר בחתונות דאור ליום ה', א'

דראש חודש אלול, שנה זו.

מערכות "אוצר החסידים"

ה'תשס"ו
ברוקלין, נ.י.

Handwritten notes in Hebrew, including names like "רבי אברהם" and "המחבר".

בס"ד.

בהערה 38:

א) לא חטטנו חכונת במ"ש ש"לחמי" שבמקדש הביאו מירושלים, וחרי ברמב"ם

(רע"ז מהל' איטורי מובה) מונה המקומות שמהם הביאו הקרבנות והמנחות ולא חוכר

ירושלים. כתב לרובות (כפי ה"פ) (אברהם ע"י המהר"ם) - ודאי

ב) במ"ש ע"ד בהמה שבידושלים - האם חכונת לפסק הרמב"ם (הל' מע"ש פ"ו ה"ו)

ע"ד מעות הנמצאים לפני סחרי בהמה בירושלים. האם חובא זה לראי' שה"לחם"

שבמקדש שהם חכמות נקנו בירושלים?

ג) האם להשמיט זה שירושלים נק' "מדינת" לגבי מקדש.

בס"ד.

בתור השמטה להמאמר אולי אפשר להוסיף (ע"פ מה שמצאנו אח"כ וע"פ מ"ש כ"ק

אדמו"ר שליט"א) כפי שנטמן במאמר המצ"ב:

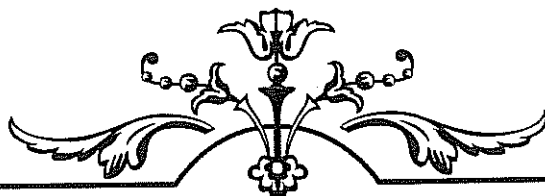
א) בסו"ס ד - (להוסיף: אמנם הענין דשופטים שומרים גו' הוא אדרבה, היפך

ההשתוות, לברר החילוק (והמחיצות) שבין זל"ז, בין דין לדין כו' 23*.

23* וי"ל שזהו הרמו בזה שכ"ק אדמו"ר הצ"צ השמיט בלקו"ת [פנימיות התורה -

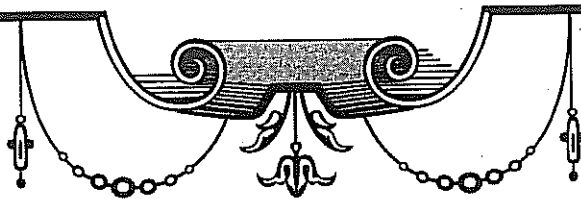
שמגלה פנימיות התוכן דחודש אלול] דרושים לפ' שופטים - להורות, שהענין ד"שופטים"

הוא היפך ההשתוות שישנה בכל חודש אלול (מצד זה ש"המלך בשדה").



רשימת הצמח-עדק

לפנינו צילום מרשימות כ"ק אדמו"ר הצמח עדק נ"ע
על פרק קי"ב שבתהילים בענין מעלת האיש ומעלת האישה.
נדפס בספר 'יהל אור' וצילום הכתי"ק מופיע כאן בפרסום ראשון.



לך חן אשה על בעלה הייבן אצלה
~~שכללם שיהיה בנצחית נוספת חן~~ קצתין

נשים או אבן וכו' אמתו בענין
חן יקום על וטבין קפולת קאוכים

ב' ס' ב' יט' אפילו הוא הע

נחמה להם טוב והוא קניית פקת

במטרה בית עץ וקפולת ספ

ועבד אחר עלה בית עץ אמת

ירקנות היותו אלא שחוט לו

חסד יטק עליה ולכן נראים נאה

ועבד נאסה ורפי אמת נוספת חן

בו ועבד אמתו קרבות ספ קראית

רפ' כט עפ' ונח טלז חן

לא היה רפאי אלא טלז חן בו

ועבד פיתח קרבות נשא פיה

ויתק יתן ~~לך חן~~ חנו עורך

קפ' אמת הולק כיש ויתן חנו

קצתין בו ויתן אלעם אג חן

בניא בו וסס ויתק יתן

לך שנת חנף כי ונתת

חנף נחב לענין חן וכן ענין

חנפי ו אשה חנן אלעם

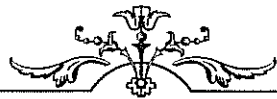
ותנות את אשה איתן אצלה

איתנו ~~באיתן~~ פל בקרבות ג' ספ

עץ

ג'ג' סעף , והנה עבדך בקנה
 סבה ומתנתן מאל ה' פ' ומתנתן
 עתה חנם הוא היטבה עבדך חנון ורחם
 הו' , היינו מאל שיוסך להיות הו'
 ג'ג' , והוא היטבה עבדך מאן מתעבדת
 אל היטבות עקרת אסם , וגהו עטל התורה
 ועב' נ' עתה חנם , וגהו אטיון פ'ה
 בס' מתן ב' ק' ש'ך התן גה ב'הו אל
 עשה ופ' , אפי' אהם נסך אל
 ע' מתעבדת אל היטבות , אפי' אפי'
 אז יעלו אקיים היטבות פ'ה נסך עבדך
 מתעבדת אפעלה עוקם מתעבדת
 עקרת אסם - שגה נ' ת' -
 ע' ומנות אצלם אטיון ה'הו' -
 והנה בקרבם ערך חנון פ'ה ה'ה
 כי הוא בתס' ואצלם מאן האון פ'ה
 ע' הבין ופ' ו'ל כי היקום אשה נותנין
 עתה חנם הוא אפעלה עוקם מאן ב'ה
 עתה , והוא אפניס עטרת הבין יפ'ה
 ופ' ע' וקבה יס אפי' עטרת קאסרת
 מאל אחוט אל תס' עטוק עזיה שבתוט
 הגה נסך עבדך כי תפ' חסב הוא חסב
 בע' מאן אס ב'הו פ'ה , וגהו

וזהו חוט של חסד , הארה שבחן אור
שכחתי ביום האסון בול עגלתך ישיב עמי ,
ואענת ימים וזרה ה' חסדו , כרה חסדו נש
נכחתי . וצו מען חן וחיון וחננה
במאמ' ח' מעין צב' ב' צב' א'
כי . חנו כה קב' הישבה שבחן אמין
אמצעות שגרת כיש' בתמ' סבה חס'
ואתתי , בלען כי הנש קמ' ופ' .
ואזה פלאו של שטה ירחו מן שבו
שבחתי של שהוא שבחן אמין אמצעות
שגרת , ואשתו מע' שג' החן ,
כיון שאין זה יצא מצדו של הישבה ב'
והבא הילפי , הלא אינו שג' ,
חן מען שפ' חסיד , בפריבס צריך
יפה נוו' פ'י מנאי על תה' ויסוג ,
יא ע' שפ' בלע' קב' הנך יפה
דעיות הילפי ב' . והיכלאות פיה גוונן
ותה' בוא חונ' ופ' ושי' ז' ויהא היסוד
יע' ויב' פ'י אמ' אמ' חס' לך היפה
בנש' . וק' י' אפ' ילפי זה על צפ'ן
התורה . שהוא קלואי שחנה ופ'
וק' חפית אמ' תלוי פ'ו , וזהו אמין
זהו בואו של תלויבו אצלן בתורה הרבה
וק' י' היפה ויה' נאית אפ'ה
בתענוק' , יפה יב' מביך אמתי פ'ה
יא נאי על תפ'ים שג' שבי א' ,



לפנינו עילום תפילה מאת כ"ק
אדמו"ר הריי"צ נ"ע שנדפסה בשנת
תש"א בעת מלחמת העולם השני'
(שישים שנה להדפסתו).

משמאל - עילום השער.
למטה - נוסח התפילה.



תפילה

פ"ו

כבוד קדושת אדמו"ר שליט"א
מלויובאוויטש

מתפלל צו זיין בייע נעכט ראש השנה פאר מעריב
און יום הכפורים פאר כל גורי אין פאר נעילה.
נאכין זאגען די מזמורי תהלים כל כ"ב, ס"ט

יצא לאור ע"י

אגודת חב"ד העולמית
ברוקלין, תשי"א

כדמוס האחים שוויצער
22 איסט 45טע סטריט, ניו יורק, נ. י.

ולא ישחיתך ולא ישכח את ברית אבותיך אשר נשבע
לך.

חי וקיים! עשה לנו נסים ונפלאות בוכות מורתנו
הקדושה ופדה עמך ונחלתך בני יעקב ובית ישראל,
מידי שונאינו והפר עצת כל הקמים עלינו נשינו ובנינו
ובנותינו ועלמינו ונשנו, וכוזר נא פנה ובנותיך המצפים
לישועתך כל היום ויהי נא נגד פנה צרותינו ותלאותינו
וראה בענינו וריבה ריבנו ונדיע בקם פי אמת קדוש
ישראל ומושיעם.

אנא אבינו מלכנו אל מעוני רחם נא עלינו ועל כל
ישראל עמך בכל מרחבי תבל ותקל מעלינו קלנו
יסורי חבלי משיח ושלח לנו את משיח צדקנו למפץ
נדמינו מארבע כנפות הארץ ויוליכנו קומיית לארצנו
ושם נעבדך בבית אלהים בירושלים עיר הקדש. אמן
ואמן.

יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו אבי
יעקב קדוש ישראל, אשר מליצי ישר ויכנסו תפלות
עמך ישראל לפניך, ובוכות קריאת מזמורי תהלים
שאמרו דוד המלך עליו השלום, ובוכות תפלות עמך
ישראל תתמלא רחמים על כל עמך בית ישראל
היבדקאים והנענים ביסורי מות, בקרב, גלות ושביה.
אבינו מלכנו הפט אל דם אחינו ואחיותנו השפוף
והבשו רחמיך את בעקה מעלינו ויגלו רחמיך על
מדותיך.

אנא אב הרחמים חוס ורחם על פנה כעמך ושומר
אותם ביחס ונרעם, אותנו בתינו ונרענו מיד האויבים
הקמים עליהם ועלינו לכבודנו, וברכ טובך ונרל מקדך
תציל אותם ואתנו מכל רעה וצוקה נגע ומחלה, מרעב
שבי ובה, מכל פחד ומכל צער, וכל תורים פרגע
יאבדו וכל אויבי עמך מהרה יכרתו.

אנא מלך מנו ורחום שמור את עמך ישראל בכל
מקום שהם ובשם קדשך תשגבם ותושיעם למען רחמיך
המרבים כמו שנאמר כי אל רחום יי אלהינו לא ירפו

main service of sacrifices, be fulfilled in its most complete form. We also find that Scriptures openly state that there will be fields at that time¹⁸; to this we may add that Jerusalem itself, in addition to the fields on its outskirts, can also be considered a field vis-a-vis the Temple. Yet at that time the partitions between city and field will disappear, and the revelation of the Temple will spread both throughout Jerusalem proper and through its surrounding fields and plots, similar to the Sages' saying, "Jerusalem will spread throughout the land of Israel and Israel will spread out over all lands"¹⁹, as in the verse, "And G-d's honor will be revealed and all flesh together will see . . ." ²⁰.

G) This will also explain the link of this discourse (Ani l'Dodi) with Shoftim, most notably at the end of the parshoh: The objective of judges is, as mentioned, to sort out and establish the differences between people and to distinguish one law from the other; but after the judges' role is over and applied in a way of "to follow in His ways all the days"²¹, the partitions etc. vanish, until eventually "G-d will widen your borders"²². On a spiritual plane this is the fulfillment of Israel spreading throughout the world, until even the three aspects of Chabad (*chochmah, binoh, da'as*) are revealed; for the Sages interpret that this widening of borders refers to the nations of Keyni, K'nizi and Kadmoyni which will be defeated in the times of redemption²³, the three nations that the Mittlerer Rebbe associates with Chabad²⁴. For nowadays, G-dliness is drawn down only via the seven lower Divine manifestations (*Chagas N'him*); with the redemption, It will expand into Chabad, particularly by first spreading the wellsprings (the teaching of chasidus) in a cognitive and comprehensible manner, the very functions of Chabad, until even the aforementioned three kingdoms will be conquered and come under our authority, and the triumphant Torah studied thereby will be deemed the person's very own and referred to as his.

H) May it be His will that all this materializes for us, that by spreading the fount (chasidus) forth and winning over our personal chabad we soon capture the chabad of the entire world, so total a conquest that it is called by the victor's name. May this come to pass instantly and promptly, that the exile will immediately end, and we fully vanquish the land of the seven nations, followed right away by overwhelming the three nations, ten in all, the number that signifies perfection for the redemption era; as the Sages state that the harp used then will be have ten strands²⁵, and the tenth song will be sung²⁶, and the tenth red heifer discovered²⁷, and Israel will be counted by G-d for the tenth time²⁸ because of His adoration for them. May all this unfold speedily in our days, in our time and stead, souls in bodies, with joy and satisfaction.

-
- 18) Yirmiyoh 32: 15.
 - 19) Yalkut Yeshayoh.
 - 20) Yeshayoh 40: 5.
 - 21) Shoftim 19: 9.
 - 22) Ibid. 8.
 - 23) Rashi ibid.
 - 24) Ma'amor Al Totzar.
 - 25) Talmud Bavli, Erchin.
 - 26) Mechilta.
 - 27) Rambam, Mishneh Torah.
 - 28) Midrash Tanchuma.

